

DIUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY (B)

PRIMERA LECTURA (Is 50,5-9^a)

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat el jutge que em declara innocent. ¿Qui vol pledejar amb mi? Compareguem plegats. ¿Qui vol ser el meu acusador? Que se m'acosti. Déu, el Senyor, em defensa: ¿qui em podrà condemnar?

SALM RESPONSORIAL (114,1-2,3-4,5-6,8-9 (R., 9))

Estimo de tot cor el Senyor:
el Senyor ha escoltat la meva súplica,
ha escoltat el meu clam
així que l'invocava.

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen, a la presència del Senyor.*

O bé: *Al-leluia.*

M'envoltaven els llaços de la mort,
tenia davant meu els seus paranys,
i dintre meu l'angoixa i el neguit.
Vaig invocar el nom del Senyor:
«Ah, Senyor, salveu-me la vida.» R.

El Senyor és just i benigne,
el nostre Déu sap compadir.
El Senyor salvaguarda els senzills,
jo era feble i m'ha salvat. R.

Ha alliberat de la mort la meva vida,
els meus ulls, de negar-se en el plor,
els meus peus de donar un pas en fals.
Continuaré caminant entre els qui viuen,
a la presència del Senyor. R.

LECTURA SEGONA (Jm 2,14-18)

Lectura de la carta de sant Jaume

Germans meus, si algú deia que té fe i no ho demostra amb les obres, ¿de què li serviria? A un home així, ¿la fe el podrà salvar? Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tinguessin ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Ves-te'n en pau, abriga't bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, ¿quin profit els faria? Doncs, amb la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe tota sola és morta. Tu dius que tens la fe, jo tinc les obres. Doncs bé, si pots, demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meua fe.

EVANGELI (Mc 8,27-35)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se n'anà als poblets de Cesarea de Felip, i pel camí preguntava als seus deixebles: «Qui diuen la gent que sóc jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, d'altres, que sou Elies, d'altres que sou algun dels profetes.» Llavors els preguntà: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc?» Pere li respon: «Vós sou el Messies.» Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú.

I comença a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà.» I els ho deia amb tota claredat. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo. Però Jesús es girà, renyà Pere davant els deixebles i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu, sinó com els homes.» Després cridà la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà.»